

[Boligministeren.]

har taget forbehold over for krav om yderligere tilbagebetaling.

Jeg må således afvise lovforslaget i sin helhed.

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan på socialdemokratiets vegne erklære mig helt enig i de betragtninger og synspunkter, boligministeren her er kommet med. Vi mener, at de regler, der er gældende, ikke har vist deres utilstrækkelighed, så derfor kan vi ikke støtte dette lovforslag.

Birgitte Oxdam (V):

Et ligelydende forslag var til behandling her i salen den 6. maj i år, så derfor vil jeg indskrænke mig til nogle ganske få bemærkninger.

Jeg kan helt tilslutte mig det, som boligministeren i dag har fremført, og vil i øvrigt henvisne til de bemærkninger om lovforslaget, som vort partis ordfører den 6. maj, hr. Johan Philipsen, gjorde. Jeg bryder mig personlig heller ikke om Donatzkyer, men synes måske, at forslaget minder mig lidt om ønsket om at dimensionere gasværker efter juleaften.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, der er behov for at indføre yderligere straffebestemmelser. Der er, som boligministeren har påpeget, straferegler i øjeblikket, som benyttes af domstolene. Der er ikke i bemærkningerne til lovforslaget og heller ikke i fremsættelsestalen angivet eksempler på, at de eksisterende straffebestemmelser har været utilstrækkelige. Jeg ved ikke, om ordføreren for forslagsstillerne vil være i stand til i dag ved førstebehandlingen at anvise tilfælde, hvor man må sige, at her burde der faktisk have været straffet ud fra enhver fornuftig betragtning, men domstolene måtte give op, fordi der ikke var nogen straffehjemmel. Jeg tror ikke, der kan angives sådanne eksempler.

Jeg synes ikke, det kan være rigtigt at kriminalisere blot for kriminaliseringens egen skyld, og det har jeg lidt på fornemmelsen er baggrunden for forslaget her. Vi må huske på, at det sådan set er galt nok, at lovfabrikken herinde øser tusindvis af nye retsregler ud over samfundet i hver eneste folketingssamling, men det bliver faktisk endnu værre, hvis vi til hver eneste af disse tusindvis af nye lovbestemmelser knytter strafferegler af den ene og den

anden og den tredje art. Vi kan ikke skabe et lykkeligere samfund ved at kriminalisere så at sige alt, hvad der foregår i samfunde!

Jeg vil derfor i denne omgang advare imod lovforslaget, og så må vi se, hvad forslagsstillerne har at byde på under udvalgsarbejdet.

Ingomar Petersen (RV):

Da vort partis ordfører vedrørende dette lovforslag ikke kan være til stede, kan jeg henvisne til, hvad vi ved tidligere behandlinger har udtrykt om lovforslaget, og vi har ikke ændret standpunkt.

For at spare folketingets tid kan jeg udtale nøjagtig det samme om det næste forslag på dagsordenen om regulering af boligforholdene.

Henning Philipsen (SF):

Vi har da særdeles stor sympati for dette lovforslag, og det kan vel ikke komme bag på nogen – for at fortsætte i hr. Ingomar Petersens terminologi – at vi også har stor sympati for det næste, der kommer.

Nu har vi hørt andre ordførere her – og jeg tror også ministeren – tale om, at straffebestemmelserne var tilstrækkelige. Den opfattelse kan man selvfølgelig have, men hvis man eksempelvis ser på de straffebestemmelser, man tager i anvendelse, når det drejer sig om det, som dette lovforslag her taler om, f. eks. Donatzkysagen – nu er det jo ikke så mange år siden, vi også havde en Bassansag i dette land – så forekommer det mig, at der er et skærende misforhold mellem den mildhed, der udvises over for de mennesker, der udnytter bolignøden og mange andre ting på den måde, som det sker her, hvad angår straffastsættelse, og så den strengthed, der til gengæld udvises i retspraksis, når det drejer sig om mennesker, der af en eller anden grund er kommet i nød og har snydt f. eks. socialkontoret for småbeløb. I det sidste tilfælde er der næsten ingen grænser for, hvor hårdt man straffer, med frihedsstraf og en hel masse andre ting. Jeg synes derfor, det var rimeligt, at der fandt en justering sted, således at netop de, der udnytter loven eller udnytter bestående uligheder i samfundet af økonomiske årsager, straffes mindst lige så hårdt som dem, der er kommet i økonomisk ulykke og risikerer en alvorlig straf for f. eks. i visse tilfælde at begå et lille socialbedrageri. Vi ser derfor med megen sympati på dette forslag og vil behandle det med en tilsvarende sympati og velvilje i udvalget.